

hver enkelt Gang ved Lov at bestemme det Antal Heste, der skal leveres, og om Udskrivningen skal skee over hele Landet, eller kun af enkelte Provindser, er det dog formeentlig rettest allerede ved denne Lov at ordne Forholdet saavidt muligt. Man maa antage det at være af stor Vigtighed for Krigsbestyrelsen, at alt Materiel til Armeens Fornødenheder er ordnet saaledes forud, at det i paakommende Tilfælde kan staae rede til øieblikkelig Brug. Skal der først ved Krigens Udbrud gives Lovbestemmelser til Sagens Ordning i det Hele, da bliver Præstationen meget for seent. Man har ved nærværende Krigs Udbrud erhvervet fuldkommen Erfaring i denne Sag, og maa ansee det for at være af største Vigtighed, at alt Hestevæsenet vedkommende saavidt muligt forud er ordnet, hvilket navnlig vil have til Følge, at vedkommende Districter, som strax ved Krigens Udbrud ville være vidende om, at de skulle præstere Heste til Armeen, da endog saa forinden Lovens Emanation kunne forberede sig paa at stille de dem til Udredelse paahvilende Heste, og Leveringen vil da kunne skee hurtigere. Ved Udarbejdelsen af de enkelte §§ er iøvrigt den under 22de Juni 1848 emanerede Anordning angaaende extraordinair Udskrivning i flere Henseender lagt til Grund, og de Motiver, hvorpaa denne er bygget, ville derfor i flere Retninger kunne benyttes.

ad § 23.

Det er i denne ligesom i Lovens § 1 antaget, at Udskrivningen bør skee in natura, og de Grunde, hvorpaa dette Resultat er bygget, ere nøiagtigt udviklede i Motiverne til den ovenberørte Anordning af 22de Juni 1848. I nysnævnte Anordning var Fordelingen imellem Kjøbstæderne og Landet skeet efter Folkmængden, men maatte det erkjendes, at de Forandringer, som ere tilfaldte i vore Skatteforhold, og som ere antydede i det Foregaaende, billigtvis medføre, at et andet Delingsforhold maa lægges til Grund, nemlig Hartkornet, maa en simpel Consequents, i Betragtning af at Udskrivning af Heste i Fredstid i lige saa høj Grad skeer til det almindelige Bedste som i Krigstid, vistnok ogsaa føre til, at det samme Delingsforhold her maa bringes i Anvendelse.

ad §§ 24 og 25.

I Anordningen af 1848 var det, uanset at de extraordinairt udfrevne Heste bleve, efterat de vare antagne, erklærede for Statens Eiendom, forudsat, at vedkommende Udskrivningsdistricter vare berettigede til at erholde Erstatning af den kongelige Kasse, og til denne Ende var det bestemt, at Hestene skulde taxeres til gangbare Priser. Dette Princip, der ogsaa stemmer med det, der hidtil er fulgt ved Afgjørelsen af Spørgsmaal om Erstatning af Tab i Anledning af Krigen, saavel som med det, der i nærværende Lov er gjennemført med de ordinairt udfrevne Heste, har man ikke anset det fornødent i dets fulde Consequents at gjennemføre med Hensyn til den her omhandlede extraordinair Udskrivning, idet man, for at simplificere Sagen, fordi Tabet dog, fordeelt paa samtlige Districter, kun vil blive ubetydeligt for det enkelte, har troet at kunne indskrænke Erstatningen til det Provenu, som maatte indkomme ved Salget af de, efter endt Krig tiloversblevne Heste, forsaavidt disse ikke ere anvendelige i Districterne til Besættelsen af de vacantblevne faste Nummere.

De øvrige Bestemmelser i disse Paragrapher behøve formeentlig ingen Motiver.

ad § 26.

Denne Paragraph svarer til § 2 i Forordningen 22de Juni 1848, og de Motiver, som sidstnævnte betræffende ere meddeelte, ere altsaa her anvendelige.

ad § 27.

Denne Bestemmelse svarer til § 7 i Anordningen af 1848, til hvis Motiver saaledes her henvises.

ad §§ 28 og 29.

§ 28 svarer nærmest til § 8 i Anordningen af 1848, til hvis Motiver saaledes ogsaa her henvises. I Paragraphen er imidlertid negtet Udredernes Krav paa Erstatning af Statskassen for de Udgifter, som Udskrivningsdistrictet maatte have ved midlertidig at sørge for Hestenes Underholdning og Pasning, hvorimod Anordningen af 1848 tillagde Udrederne i lignende Tilfælde en moderat Erstatning. Den Betragtningssmaade, som er anvendt i Udskiftets § 24, gjør sig imidlertid ogsaa her gjældende, og da Udskrivningsdistricterne derhos i